

Gyávaság és becsvágy!

Egy kora tavaszi reggelen, K.u.31-ben – Jeruzsálemben a zarándokok sátorainak városában papok csoportja, hangoskodó tömeg élén, egy elítéltet az utcánkon át Pilátus palotája felé taszigált. Valamikor reggel öt és hat óra között. A húsvéti „turistaszezon” tetőfokán!

Pilátus, mint egy igazi „szerencselovag” igazán hűséges volt Rómához. Vágyott arra, hogy eljusson a hatalom, a társadalmi rang és az uralkodás tetőfokára. Azonban most, pályafutása kritikus pontjához ért. Ha bármi rosszul menne ezen az éjjeli tárgyaláson, és a zsidók újra fellázadnának, akár el is veszíthetné pozícióját. Ha nem tudja megnyugtatni a csödületet, akkor elköszönhet Júdea kormányzóságától, politikai karrierje összeomolhat.

– **Hamis vádak** – „*És fölkelvén az ő egész sokaságuk, vivék őt Pilátushoz. És kezdék őt vádolni, mondván: Úgy találtuk, hogy ez a népet félrevezeti, és tiltja a császár adójának fizetését, mivelhogy ő magát ama király Krisztusnak mondja.*” Minden egyes vád hamis volt! A zsidók gyűlölték a Rómaiakat! Ami a saját szívükben volt, azzal vádolták Krisztust. - Sajnos, milyen gyakori, hogy az emberek másokat hibáztatnak, kárhoznak azért, amit ők maguk gondolnak vagy tesznek! -

Pilátus átlátott a zsidók cselszövésein. **Jézust a magatartása alapján ártatlannak találta. Nem látta benne, a szemébe nézve az uralkodó hatalom elleni lázadás szándékát, sem a gonosztságot. Nem látta a törtető, másokat manipuláló férfit, aki ellene szegül a hatalomnak.** Pilátus egyszerű kérdést tett fel Jézusnak. „Te vagy a zsidók királya?” Jézus ezt mondta. „Te mondad” „Pilátus erre így szólt a főpapokhoz és a sokasághoz: Semmi bűnt nem találok ebben az emberben!”

Ha egy rabot megvádolnak, és az ártatlannak minősül, akkor egy bírónak mit kell tennie? Szabadon engedni! Azonban a gyenge határozatlan Pilátust a tömeg befolyásolta! A tömeg tombolt, Pilátus pedig megérezte, hogy a sokaság hamarosan irányíthatatlanná válik! Pilátus önző becsvágya szemben állt az igazsággal, és az igazságossággal! Megingett! E szívszorító dráma során Pilátus háromszor köt kompromisszumot. Pilátus megpróbál kibújni a felelősség alól! „*Pilátus pedig Galileát hallván, megkérde, vajon galileai ember-e ő? És mikor megtudta, hogy ő a Héródes hatósága alá tartozik, Héródeshez küldé őt, mivelhogy az is Jeruzsálemben vala azokban a napokban.*” Heródes vállára helyezte ezt a terhet, amelyet ne akart maga hordozni. Pilátust nagyon nyugtalanította Jézus fenséges, Istenhez hasonló magatartása! Meggyőződése szerint, Ő több volt, mint hétköznapi ember. Azt is felismerte, hogy álnok cselszövést eszeltek ki Jézus megsemmisítésére. Azonban ennél lényegesebb volt számára, hogy az emberek mit gondolnak őrá! Attól félt, hogy elveszíti hatalmát és tekintélyét! /M.F./

Misszió osztály

Gyávaság és becsvágy!

Egy kora tavaszi reggelen, K.u.31-ben – Jeruzsálemben a zarándokok sátorainak városában papok csoportja, hangoskodó tömeg élén, egy elítéltet az utcánkon át Pilátus palotája felé taszigált. Valamikor reggel öt és hat óra között. A húsvéti „turistaszezon” tetőfokán!

Pilátus, mint egy igazi „szerencselovag” igazán hűséges volt Rómához. Vágyott arra, hogy eljusson a hatalom, a társadalmi rang és az uralkodás tetőfokára. Azonban most, pályafutása kritikus pontjához ért. Ha bármi rosszul menne ezen az éjjeli tárgyaláson, és a zsidók újra fellázadnának, akár el is veszíthetné pozícióját. Ha nem tudja megnyugtatni a csödületet, akkor elköszönhet Júdea kormányzóságától, politikai karrierje összeomolhat.

– **Hamis vádak** – „*És fölkelvén az ő egész sokaságuk, vivék őt Pilátushoz. És kezdék őt vádolni, mondván: Úgy találtuk, hogy ez a népet félrevezeti, és tiltja a császár adójának fizetését, mivelhogy ő magát ama király Krisztusnak mondja.*” Minden egyes vád hamis volt! A zsidók gyűlölték a Rómaiakat! Ami a saját szívükben volt, azzal vádolták Krisztust. - Sajnos, milyen gyakori, hogy az emberek másokat hibáztatnak, kárhoznak azért, amit ők maguk gondolnak vagy tesznek! -

Pilátus átlátott a zsidók cselszövésein. **Jézust a magatartása alapján ártatlannak találta. Nem látta benne, a szemébe nézve az uralkodó hatalom elleni lázadás szándékát, sem a gonosztságot. Nem látta a törtető, másokat manipuláló férfit, aki ellene szegül a hatalomnak.** Pilátus egyszerű kérdést tett fel Jézusnak. „Te vagy a zsidók királya?” Jézus ezt mondta. „Te mondad” „Pilátus erre így szólt a főpapokhoz és a sokasághoz: Semmi bűnt nem találok ebben az emberben!”

Ha egy rabot megvádolnak, és az ártatlannak minősül, akkor egy bírónak mit kell tennie? Szabadon engedni! Azonban a gyenge határozatlan Pilátust a tömeg befolyásolta! A tömeg tombolt, Pilátus pedig megérezte, hogy a sokaság hamarosan irányíthatatlanná válik! Pilátus önző becsvágya szemben állt az igazsággal, és az igazságossággal! Megingett! E szívszorító dráma során Pilátus háromszor köt kompromisszumot. Pilátus megpróbál kibújni a felelősség alól! „*Pilátus pedig Galileát hallván, megkérde, vajon galileai ember-e ő? És mikor megtudta, hogy ő a Héródes hatósága alá tartozik, Héródeshez küldé őt, mivelhogy az is Jeruzsálemben vala azokban a napokban.*” Heródes vállára helyezte ezt a terhet, amelyet ne akart maga hordozni. Pilátust nagyon nyugtalanította Jézus fenséges, Istenhez hasonló magatartása! Meggyőződése szerint, Ő több volt, mint hétköznapi ember. Azt is felismerte, hogy álnok cselszövést eszeltek ki Jézus megsemmisítésére. Azonban ennél lényegesebb volt számára, hogy az emberek mit gondolnak őrá! Attól félt, hogy elveszíti hatalmát és tekintélyét! /M.F./

Misszió osztály

Mi a böjt célja?

"Amikor pedig böjtöltök..." (Mt 6,16-18)

A húsvét előtti heteket böjti időszaknak nevezik. *Úgy készül a hívő ember Jézus Krisztus halálának és feltámadásának ünnepére, hogy elcsendesedik, magába száll, s többet foglalkozik olyan dolgokkal, amelyeket fontosnak tart, de el szokott hanyagolni.*

Az életünk betegesen egyoldalúvá vált. Sokkal többet törődünk magunkkal, mint másokkal, a testünkkel, mint a lelkünkkel, a pillanatnyi teendőkkel, mint a hosszú távú, sőt örökkévaló igazságokkal. Emiatt úgy válik szegénnyé az életünk, hogy észre sem vesszük, azt gondoljuk, ez az állapot a normális.

A böjt azt jelenti, hogy a keresztény ember egy időre lemond a saját élvezetéről, szórakozásáról hogy ehelyett másoknak szerezzen örömet vagy adjon segítséget. A megszokott összeget most nem magamra költöm, hanem másra vagy másra is. Háttérbe szorítom a test igényeinek kielégítését, és tudatosan jobban figyelek a lelkemre. Nemcsak arra ügyelek, mit várnak el tőlem az emberek, hanem hogy mit vár tőlem Isten, akivel oly sokszor nem törődöm.

A böjt az élet egyoldalúságának csökkentése, az egyensúly helyreállítása, terápia, gyógymód, ami mindenkinek használ. Ezzel a lemondással nem érdemeket szerzek Istennél, nem szenvedést okozok magamnak, hanem jót teszek vele önmagamnak is, másoknak is.

Nemcsak a gyomrunkon lehet böjtölni, van szóböjt is, indulatböjt, a kedvenc újság helyett lehet játszani a gyerekekkel, a tévé helyett beszélgetni a házastárssal vagy tanulmányozni a Bibliát. Jézus a böjtöt az Istenfélő élet ugyanolyan természetes velejárójának tartotta, mint az imádkozást vagy az adakozást. Aki élete valamely területén tudatosan, határozott céllal elkezd gyakorolni ezt a lemondást, nagy lelki gazdagságra lel. „*Atyád... megfizet neked.*”

Gondoljuk végig mindezeket, az Úrvacsora ajándékának az alkalmán is, hiszen ez is Istentől jövő kegyelem és ajándék számunkra, hogy Őáltala, Vére által tisztíthassuk meg lelkünket, szívünket, elménket!

Misszió osztály

Mi a böjt célja?

"Amikor pedig böjtöltök..." (Mt 6,16-18)

A húsvét előtti heteket böjti időszaknak nevezik. *Úgy készül a hívő ember Jézus Krisztus halálának és feltámadásának ünnepére, hogy elcsendesedik, magába száll, s többet foglalkozik olyan dolgokkal, amelyeket fontosnak tart, de el szokott hanyagolni.*

Az életünk betegesen egyoldalúvá vált. Sokkal többet törődünk magunkkal, mint másokkal, a testünkkel, mint a lelkünkkel, a pillanatnyi teendőkkel, mint a hosszú távú, sőt örökkévaló igazságokkal. Emiatt úgy válik szegénnyé az életünk, hogy észre sem vesszük, azt gondoljuk, ez az állapot a normális.

A böjt azt jelenti, hogy a keresztény ember egy időre lemond a saját élvezetéről, szórakozásáról hogy ehelyett másoknak szerezzen örömet vagy adjon segítséget. A megszokott összeget most nem magamra költöm, hanem másra vagy másra is. Háttérbe szorítom a test igényeinek kielégítését, és tudatosan jobban figyelek a lelkemre. Nemcsak arra ügyelek, mit várnak el tőlem az emberek, hanem hogy mit vár tőlem Isten, akivel oly sokszor nem törődöm.

A böjt az élet egyoldalúságának csökkentése, az egyensúly helyreállítása, terápia, gyógymód, ami mindenkinek használ. Ezzel a lemondással nem érdemeket szerzek Istennél, nem szenvedést okozok magamnak, hanem jót teszek vele önmagamnak is, másoknak is.

Nemcsak a gyomrunkon lehet böjtölni, van szóböjt is, indulatböjt, a kedvenc újság helyett lehet játszani a gyerekekkel, a tévé helyett beszélgetni a házastárssal vagy tanulmányozni a Bibliát. Jézus a böjtöt az Istenfélő élet ugyanolyan természetes velejárójának tartotta, mint az imádkozást vagy az adakozást. Aki élete valamely területén tudatosan, határozott céllal elkezd gyakorolni ezt a lemondást, nagy lelki gazdagságra lel. „*Atyád... megfizet neked.*”

Gondoljuk végig mindezeket, az Úrvacsora ajándékának az alkalmán is, hiszen ez is Istentől jövő kegyelem és ajándék számunkra, hogy Őáltala, Vére által tisztíthassuk meg lelkünket, szívünket, elménket!

Misszió osztály